

6

Milá Žofko... Karolina Světlá píše své sestře o tom, jak našla motiv pro povídku **O krejčíkově Anežce** (čte Markéta Tallerová)

Vypravěč (Daniel Rous)

Karolina Světlá se nechávala často inspirovat konkrétními osobami i místy v Podještědí. Ne vždy se nám tyto informace dochovaly. V dopisech sestře je však možné se dočíst o dívce, která se - jak dnes již víme - stala předlohou pro Anežku z povídky *O krejčíkově Anežce*.

Karolina Světlá (Markéta Tallerová)

Přijeli jsme o 7 hodinách velmi šťastně na Světlou, povětří bylo smutné, ale jak jsme vyjížděli z Hodkovic, prorazilo slunce mračna a mlhy a široký paprsek světla rozlil se jako stříbrný proud nad Ještědem [...] na Pláních se mi najednou objevila dívčina krásná a hrdá a opovržlivě se usmívajíc zašla mezi jedle.

Z dopisu sestře, 2. srpna 1860, psáno na Světlé

Karolina Světlá: Z literárního soukromí II. Korespondence. Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, Praha 1959. S. 83. Text editován.

Vypravěč (Daniel Rous)

Za osmnáct dní píše Světlá své sestře znovu a v dopisu se vrací ke vzpomínce na krásnou dívku, kterou zahlédla v lukách. Začíná pomýšlet na to, že by z ní vytvořila literární postavu. Tento úmysl je pro Světlou spojený s autorským pochybováním, zda se jí to vůbec povede:

Karolina Světlá (Markéta Tallerová)

Mám jakýsi plán, milá Žofko [...] Ta dívka, víš, ta, která se na mne usmívala oblitá stříbrným bleskem v mlhách se topícího slunce stojíc mezi jedlemi na Ještědě, jak jsem k horám přijížděla, ta mně nedává pokoje. – Chce mým perem obživnouti samorostlá jako lesy, mezi kterými se mi objevila, něžná jako výpary, její kolíbku v zádumčivých dnech jesenních zahalující, horoucí jako polibek slunce na kvetoucí ňadra hor, nad kterými se plachou nohou vznášela...a já pláču, že ji tak nikdy, nikdy nedovedu, že hrubým trhnutím pera ji o celou její posvátnou krásu připravit mohu, že ji zostudím chtějíc ji povznést, zvětšiti.“

Z dopisu sestře, 20. srpna 1860, psáno na Světlé

Karolina Světlá: Z literárního soukromí II. Korespondence. Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, Praha 1959. S. 93. Text editován.